

Fraü Scharfmesser.

Se isch jo so alt! . . . (se hebt in dr Fraü Sägmühle dr Zucker ane).

Fraü Hagscheere.

Un eso wiescht! . . . was mag das fir Ein si, wo die nimmt? . . .

Fraü Scharfmesser.

Still, 's kunnt ebber d'Stege-n-owe-n-awe, ich müess wisse, wer das isch . . . (se springt an d'Thüre un macht se ne wenig uf un lüegt üse, derwilst profetiere d'Andere un thien no meh Zucker in ihr Kaffee) 's isch dr Schüester, dr Herr Pechvogel, er geht geh Blaüer mache . . . O die Männer, die Männer, se thien eim nur alles verbutze . . . dà Morge bi-n-i dowe gsi bi-n-em, fir ebbes z'zahle un do hat er si noch beklagt . . . «I möcht nur wisse», hat er gsäit, «was das fir e Krankhet isch, wo eim am Mäntig in de Glieder umme surrt; vom grosse Zeche bis in d'Hoor ine thüet alles wussle, me meint bigoscht, me seig e-n-Omeisehüfe,» ich glaüb's scho . . . (unterbricht si) still, 's redt ebber dunte uf dr Stross', ich müess wisse, wer das isch (se läuft an's Fenster) 's isch nit, 's hat e Hund im e Kind in's Bei welle biss . . .

Fraü Sägmühle.

O! die Hunde, 's isch efange ne wahrer Abscheü . . . me sieht nit meh as Hunde in de Gasse! . . . Sott me jetz lide, ass das Vieh ne so ummenander läuft . . . so hän iwerall d'Nase z'ferderscht, me sott gar keine lide uf dr Stross! . . .

Fraü Hagscheere.

Awer Fraü Sägmühle, Sie isch doch züe arg exigeant . . . ich mein doch, 's gäb noch andere un wichtigere Verbesserung z'mache-n-as die . . . wenn ich emol in dr G'meinroth kàm . . . Wott Se mr noch e Träpfe Kaffee ischenke, Fraü Scharfmesser? . . .

Fraü Scharfmesser.

G'wiss, Fraü Hagscheere (se schänkt i) will Se o noch e Tässle, Fraü Sägmühle?

Fraü Sägmühle.

Ich nämtigt noch e wenig Milch . . . 's isch vo wege-n-em Teint . . .

Fraü Scharfmesser.

Still, 's kunnt ebber d'Stege-n-ufe . . . ich müess wisse, wer das isch (se geht an d'Thüre un lüegt üse) 's isch ebber, wo im Herr Pechvogel Schüeh bringt züem flicke . . . am e Mäntig! . . . 's isch güet, ass er nitt d'heim isch, sunschst gäb's e-n-Unglick . . .

Fraü Sägmühle.

Un derno, Fraü Hagscheere, was gäb's derno, wenn Sie in dr G'meinroth kàm?

Fraü Hagscheere.

Was es gäb? . . . ich will's Ene sage was es gäb! . . . Nitt wohr, mr hän jetz e neüer Bassin? güet, worum thüet me jetz dr alte in der Stadt nitt züewerfe un profetiert dà schöne Platz fir ebbes druf z'stelle? Ne Cirque züem Bispiel? . . . O! ich bi ganz vernarrt in d'Cirques . . . wenn ich noch jung wär, ich thät 's rite glaüb o prawiere . . . ich wär doch g'wiss schön uf eme Pferd. (Se nimmt e graziose Stellung un macht d'écuyère no).

Fraü Scharfmesser.

Sie möcht i jetz o noch säh dur e Reif springe, Fraü Hagscheere?

Fraü Hagscheere.

Jà, worum nitt? . . . i ha scho dur andere Sache miesse springe as dur e Reif un bi doch dure ku . . .

Fraü Sägmühle.

Awer Fraü Hagscheere, wie ka Sie ne so ebbes proposiere! . . . ich mein, me thät doch besser, we me ne